

پېكشنه، نومبر 1، 2026

موضوع — تلپاتې سزا

طلايي متن: زبور 136: 1

"له څښتن څخه مننه وکړئ، ځکه چې هغه ښه دی؛ د هغه مهرباني تلپاتې ده."

ځواب ویلو لوستل: عبرانيو 12: 5-8، 28

⁵ او تاسو هغه نصیحت هیر کړی دی چې تاسو ته د اولادونو په څیر خطاب کوي: ای زویه!

د څښتن له تنبیه څخه مه بې پروا کیږه او کله چې هغه تا ملامتوي، نو زړه مه بایله؛

⁶ ځکه څښتن چې له چا سره مینه لري، هغه تنبیه کوي او هر هغه زوی چې هغه یې مني، تادیبوي.

⁷ که تاسو تنبیه وزغمئ، نو خدای له تاسو سره د اولادونو په څیر چلند کوي؛ ځکه کوم زوی شته چې پلار یې نه تنبیه کوي؟

⁸ خو که تاسو له تنبیه څخه بې برخې یاست — هغه څه چې ټول پکې برخه لري — نو بیا تاسو حقیقي اولادونه نه، بلکې نامشروع بچیان یاست.

²⁸ نو ځکه، څرنگه چې موږ یوه داسې پاچاهي ترلاسه کوو چې نه ښورول کیږي، راځئ چې د خدای فضل ولرو ترڅو وکولی شو هغه ته په درناوي او الهي ویرې سره داسې خدمت وکړو چې د هغه د خوښۍ وړ وي.

د درس خطبه

انجيل

1. یونا 1: 1-12، 15-17

- ¹ بيا د څښتن کلام یونس ته، چې د امیتای زوی و، راغی او ویې ویل:
- ² پاڅه، نینوی ته لاړ شه، هغه لوی ښار، او د هغوی پر ضد چیغه کړه؛ ځکه چې د هغوی بدکاری زما حضور ته رسېدلې ده.
- ³ خو یونس پاڅېد چې د څښتن له حضور څخه تارشیش ته وتښتي؛ هغه یافا ته لاړ او هلته یې یوه کښتۍ وموندله چې تارشیش ته روانه وه. نو کرایه یې ورکړه او کښتۍ ته ورغی ترڅو له هغوی سره یوځای د څښتن له حضور څخه لرې تارشیش ته لاړ شي.
- ⁴ خو څښتن په سمندر کې یو سخت باد راولېږه او په سمندر کې داسې یو لوی طوفان راغی چې کښتۍ د ماتېدو په حال کې وه.
- ⁵ بیا مانوگان ووېرېدل او هر یوه به خپل خدای ته چیغې وهلې؛ هغوی هغه مالونه چې په کښتۍ کې وو سمندر ته وغورځول ترڅو کښتۍ سپکه کړي. خو یونس د کښتۍ لاندنی برخې ته تللی و، هلته پروت و او په ژور خوب ویده و.
- ⁶ نو د کښتۍ مشر ورغی او ورته ویې ویل: ای ویده سړیه! دا څه حال دی؟ پاڅه، خپل خدای ته دعا وکړه، شاید خدای زموږ حال ته پام وکړي او موږ هلاک نه شو.
- ⁷ او هغوی هر یوه بل ته وویل: راځئ چې پچه واچوو ترڅو پوه شو چې دا مصیبت د چا له امله پر موږ راغلې دی. نو هغوی پچه واچوله او پچه د یونس په نوم راوخته.
- ⁸ بیا هغوی ورته وویل: موږ ته ووايه، دا مصیبت د چا له امله پر موږ راغلې؟ ستا کسب څه دی؟ له کوم ځای څخه راغلی یې؟ ستا هېواد کوم دی او د کوم قوم څخه یې؟

⁹ هغه هغوی ته وويل: زه يو عبراني يم؛ او زه له څښتن څخه، چې د اسمان خدای دی او سمندر او وچه ځمکه يې پيدا کړې ده، وېرېږم.

¹⁰ بيا هغه سړي ډېر ووېرېدل او ورته ويلي: تا دا ولې وکړل؟ ځکه چې هغوی پوهېدل چې هغه د څښتن له حضور څخه تېښتېدلی و، ځکه چې هغه ورته دا خبره کړې وه.

¹¹ بيا هغوی هغه ته وويل: موږ له تا سره څه وکړو چې سمندر زموږ لپاره ارام شي؟ ځکه چې سمندر په جوش کې و او طوفاني شوی و.

¹² هغوی ته يې وويل: ما پورته کړئ او په سمندر کې مې وغورځوئ؛ نو سمندر به ستاسو لپاره ارام شي، ځکه زه پوهېږم چې دا سخته طوفاني څپه زما له امله پر تاسو راغلې ده.

¹⁵ نو هغوی يونس پورته کړ او په سمندر کې يې وغورځاوه؛ او د سمندر جوش او خروش بند شو.

¹⁶ بيا هغو سړو له څښتن څخه ډېره وېره وکړه، څښتن ته يې قرباني وړاندې کړه او نذرونه يې ومنل.

¹⁷ او څښتن يوه لويه کب چمتو کړې و چې يونس تېر کړي. يونس درې ورځې او درې شپې د هغه کب په گېډه کې پاتې شو.

2. يوناه 2: 1، 2، 9 (زه به قرباني وړاندې کړم)، 10

¹ بيا يونس د کب له گېډې څخه خپل څښتن خدای ته دعا وکړه،

² او ويلي: ما د خپل کړاو له امله څښتن ته فرياد وکړ او هغه زما غږ واورېد؛ د دوزخ له ژورو مې چيغه کړه او ته زما غږ واورېدې.

⁹ زه به د شکرگزارۍ په سندري سره تا ته قرباني وړاندې کړم؛ هغه څه به ادا کړم چې ما ورسره ژمنه کړې وه. نجات د څښتن له لوري دی.

¹⁰ او څښتن کب ته امر وکړ، نو هغه يونس په وچه ځمکه کې بهر وغورځاوه.

3. يوناه 3: 1-3 (ته 1)، 4-6، 10 (ته)

- 1 او د څښتن كلام د دويم ځل لپاره يوناس ته راغی او ويې ويل:
- 2 پاڅه، نينوي ته لاړ شه، هغه لوی ښار، او هلته هغه پيغام ورسوه چې زه يې درته وایم.
- 3 نو يوناس پاڅېد او د څښتن د كلام سره سم نينوي ته لاړ.
- 4 او يوناس ښار ته د يوې ورځې د لارې په اندازه ورننوت او په لوړ غږ يې وويل: يوازې څلويښت ورځې پاتې دي او نينوي به تباه شي.
- 5 نو د نينوي خلکو په خدای ايمان راوړ، د روژې اعلان يې وکړ او له لويو څخه نيولې تر کوچنيو پورې ټولو د ماتم جامې واغوستلې.
- 6 کله چې دا خبر د نينوي پاچا ته ورسېد، هغه له خپل تخت څخه راپاڅېد، شاهي جامې يې لرې کړې، د ماتم جامې يې واغوستلې او په ايرو کې کښېناست.
- 10 او خدای د هغوی عملونه وليدل، چې هغوی له خپلو بدو لارو څخه گرځېدلي وو؛

4. يوحنا 8: 1، 2 (ته 1)، 3-11

- 1 عيسی د زيتون غره ته لاړ.
- 2 او سهار وختي بيا هيكل ته راغی،
- 3 او د شريعت عالمانو او فريسيانو يوه ښځه ورته راوسته چې په زنا نيول شوې وه؛ او کله چې يې هغه په منځ کې ودرول،
- 4 نو ورته يې وويل: استاذه! دا ښځه په زنا، يعنې په خپله د گناه په حال کې نيول شوې ده.
- 5 موسی په شريعت کې موږ ته حکم کړی چې داسې ښځې بايد سنگسار شي؛ خو ته څه وايې؟

⁶ دوی دا خبره د هغه د ازمویلو لپاره وکړه، ترڅو د هغه په خلاف کومه پلمه پیدا کړي. خو عیسی تیت شو او په خپله گوته یې پر ځمکه لیکل پیل کړل، لکه چې گواکې د هغوی خبرې یې نه اورېدلې.

⁷ کله چې هغوی په پوښتنه کولو ټینګار وکړ، نو هغه سر پورته کړ او ورته یې وویل: ستاسو په منځ کې چې څوک بې گناه وي، هغه دې لومړی پر هغې تیرې وولي.

⁸ او بیا هغه تیت شو او پر ځمکه یې لیکل وکړل.

⁹ او هغوی چې دا خبره واورېده، د خپل وجدان له امله ملامت شول او یو په بل پسې ووتل؛ له مشرانو څخه نیولې تر کشرانو پورې ټول لارل. عیسی یوازې پاتې شو او هغه ښځه په منځ کې ولاړه وه.

¹⁰ کله چې عیسی سر پورته کړ او له ښځې پرته یې بل څوک ونه لیدل، نو هغې ته یې وویل: اې ښځې! هغه ستا تور لگوونکي چیرته دي؟ ایا چا ته ملامت نه کړې؟

¹¹ هغې وویل: مالکه! هیڅوک نشته. عیسی هغې ته وویل: زه هم تا نه ملامتوم؛ لاره شه او نور گناه مه کوه.

5. یسعیاہ 54: 10

¹⁰ که څه هم غرونه به لرې شي او غونډۍ به له خپل ځایه وښورول شي، خو زما مهرباني به له تا څخه لرې نه شي او زما د سولې عهد به هم نه لیرې کیږي؛ دا د هغه څښتن وینا ده چې پر تا رحم کوي.

6. یرمیاہ 31: 3 (هو) (ته:)

³ هو، ما له تا سره په یوه تلپاتې مینه مینه کړې ده:

ساینس او روغتیا

1. 522:30-31

ايا خالق خپله مخلوق غندي؟

2. 6:3 (الهي)-5، 11-22

الهي مينه انسان اصلاح او رهبري کوي. انسانان ښايي بښنه وکړي، خو يوازې دا الهي اصل دی چې گناهگار اصلاح کوي.

د گناه په پايله کې د کړاو رامنځته کول، د گناه د له منځه وړلو يوه وسيله ده. په گناه کې هر هغه څه چې د خوند يا لذت گمان پرې کيږي، تر هغه وخته به تر خپلې کچې ډېر درد او رنځ رامنځته کوي ترڅو چې په مادي ژوند او گناه باندې باور له منځه لاړ شي. جنت ته د رسېدو لپاره — چې د هستۍ د همغږۍ مقام دی — موږ بايد د هستۍ پر الهي اصل پوه شو.

"خدای مينه ده." له دې څخه زيات موږ څه نه شو غوښتلی، تر دې لور څه نه شو ليدلی او له دې لرې نه شو تللی. دا گمان کول چې گواکې خدای د گناه بښنه يا سزا د دې پر بنسټ ورکوي چې ايا د هغه رحمت غوښتل شوی او که نه، په حقيقت کې د مينې ناسم درک کول او دعا د بدو کړنو لپاره د يوې خوندي وسيلې په توگه کارول دي.

3. 182:19-26

د مادي قانون اطاعت د روحاني قانون له بشپړ اطاعت څخه مخنيوی کوي؛ هغه قانون چې پر مادي شرايطو برلاسی کيږي او ماده د ذهن تر پښو لاندې کوي. فاني انسانان له الهي ذهن څخه د ناروغانو د روغولو غوښتنه کوي، خو سمدستي د مادي وسيلو په کارولو سره د ذهن له مرستې ځان بې برخې کوي؛ په دې توگه دوی د خپلو گټو او خپلو دعاگانو خلاف عمل کوي او د ذهن د سپېڅلي ځواک د څرگندولو لپاره د انسان هغه وړتيا ردوي چې خدای ورته ورکړې ده.

4. 19:26-28

که موږ د هغه د نافرمانۍ په حالت کې ژوند کوو، نو بايد د امنيت احساس ونه کړو، که څه هم خدای ښه دی.

5. 183:16-25

هغه گماني قوانين چې د ستريا او ناروغۍ لامل کيږي، د هغه قوانين نه دي؛ ځکه چې د حقيقت مشروع او يوازينی ممکن عمل، د همغږۍ رامنځته کول دي. د طبيعت قوانين په حقيقت کې د روح قوانين دي؛ خو فاني انسانان معمولاً هغه څه د قانون په توگه پيژني چې د روح ځواک پتوي. الهي ذهن په حق بجانبۍ سره له انسان څخه بشپړ اطاعت، مينه او ځواک غواړي. د کومې بلې کمې درجې وفادارۍ لپاره پکې هيڅ ځای نشته. حقيقت ته غاړه ايښودل انسان ته ځواک او توان وربخښي، په داسې حال کې چې تېروتنې ته تسليمېدل د ځواک د له لاسه ورکولو لامل کيږي.

6. 19: 17-26

د توبې او کړاو هر احساس، د اصلاح لپاره هره هڅه، او هر ښه فکر او عمل به له موږ سره مرسته وکړي چې د گناه لپاره د عيسی د کفارې په مفهوم پوه شو او د هغې اغېزمنتيا زياته کړو؛ خو که گناهگار يوازې په دعا، توبه او پېښمانۍ بسنه وکړي او په تکراري توگه گناه وکړي، نو له خدای سره په هغه يووالي کې يې ونډه ډېره کمه ده؛ ځکه چې هغه هغه عملي توبه نه لري چې زړه اصلاح کوي او انسان د حکمت د ارادې د ترسره کولو وړتيا مومي. هغه کسان چې نشي کولی لږ تر لږه تر يوه حده زموږ د ښوونکي د تعليماتو او عمل الهي اصل په خپل ژوند کې څرگند کړي، له خدای سره هيڅ اړيکه او برخه نه لري.

7. 184: 6-15

باور د خپلې نوعې پايلې رامنځته کوي، او هغه پايلې چې ورسره تړلې وي، تر هغه وخته دوام کوي چې خپله هغه باور موجود وي؛ ځکه چې دا دواړه له يو بل څخه نه جلا کېدونکي دي. د دې ستونزې د حل لاره دا ده چې د هغې ريښې وپلټل شي، او د باور هغه تېروتنه — چې د مرگونې ناوړين لامل ګرځي — د ردولو له لارې وموندل او له منځه يوړل شي؛ همدارنګه بايد هېڅکله دغه ناسم باور ته د "قانون" حيثيت ور نکړل شي او نه هم ورته غاړه کېښودل شي. رښتيا، ژوند او مينه پر انسان يوازيني مشروع او ابدي حقونه دي؛ دا درې واړه معنوي قانون جوړونکي دي چې د الهي احکامو له لارې اطاعت لازمي کوي.

8. 14: 6-11

د "مالک سره حاضر" اوسېدل يوازې په احساساتي وجد يا ايمان پورې اړه نه لري، بلکې دا د هغه ژوند د واقعي درک او څرګندتيا درلودل دي چې په کريسچن ساينس کې بيان شوی دی. د "مالک سره" اوسېدل د خدای د قانون اطاعت کول او په بشپړ ډول د الهي مينې — يعنې د روح، نه د مادې — تر واکمنۍ لاندې راتلل دي.

9. 242:1-20

د توبې، روحاني تعمید او نوي زیږون له لارې، انسانان خپل مادي باورونه او کاذبه انفرادي بڼه له ځانه لرې کوي. دا یوازې د وخت خبره ده کله چې "هغوی ټول به زه [خدای] وپیژني، له کوچنیو څخه نیولې تر لویو پورې." د مادي د ادعاوو ردول د روح له خوښیو، بشري ازادۍ او پر جسم باندې د وروستۍ بریا په لور یو لوی گام دی.

جنت او همغږۍ ته یوازې یوه لاره شته، او الهي ساینس موږ ته دا لاره ښيي. دا لاره د دې لپاره ده چې له خیر، خدای او د هغه له انعکاس پرته بل هیڅ حقیقت ونه پیژنو — او د ژوند په اړه له دې پرته بل هیڅ ډول شعور ونه لرو — او د حواسو له تش په نامه درد او خوند څخه لوړ واوسو.

له ځان سره مینه د یوه کلک جسم په پرتله ډیره کثیفه او ناڅرگنده ده. راځئ چې د یوه صبور خدای په وړاندې په صبورانه اطاعت سره هڅه وکړو چې د مینې په نړیوال حلالوونکي سره د خطا هغه کلک او نه ماتیدونکی خنډ — یعنې خپلسري، د ځان توجیه کول او له ځان سره مینه — له منځه یوسو؛ هغه خنډ چې د روحانیت پر وړاندې جنگیږي او د گناه او مرگ قانون دی.

10. 322 : 26-29

د مادي په هغه فرضي ژوند باندې د باور ترخې تجربې، او همدارنګه زموږ ناهیلۍ او نه ختمېدونکي غمونه، موږ د ستړیو ماشومانو په څېر د الهي مینې غېږې ته ورګرځوي.

11. 327 : 1-7، 9-13 (ته 2)

اصلاح هغه وخت رامنځته کیږي چې انسان پوه شي په بدۍ کې هیڅ دایمي خوند نشته، او همدارنګه د علم له لارې د نیکۍ سره مینه پیدا کړي؛ هغه علم چې دا ابدی حقیقت څرګندوي چې نه خوند او نه درد، نه غوښتنه او نه هم جذبه په ماده کې یا د مادي له امله شتون درلودلی شي، په داسې حال کې چې الهي ذهن کولی شي او له منځه وړي هغه ناسم باورونه چې د خوند، درد یا ویرې او د انساني ذهن د ټولو گناهګارو غوښتنو په اړه وي.

کله ناکله بدې د انسان لپاره د حق په اړه تر ټولو لوړ تصور وي، تر هغه چې د نیکۍ په اړه د هغه درک پیاوړی شي. بیا هغه په بدکاری کې خوند له لاسه ورکوي او دا کار ورته د عذاب

لامل گرځي. د گناه له بدمرغۍ څخه د خلاصون لاره دا ده چې له گناه کولو لاس واخيستل شي. بله هيڅ لاره نشته.

12. 1:11 (پرتله له) 4-

که سزا نه وای، نو گناه به زیاتېدای. د عیسی په دعا کې چې ویل شوي وو "زموږ پورونه راته وبخښه"، د بخښنې شرایط هم په ګوته شوي وو. هغه هغه ښځې ته چې زنا یې کړې وه، د بخښنې پر مهال وویل: "لاره شه او نور گناه مه کوه."

13. 496:5-8

تاسو به زده کړئ چې په کرسچن ساینس کې لومړنۍ دنده د خدای اطاعت کول، د یوه ذهن لرلو او له بل چا سره داسې مینه کول دي لکه له خپل ځان سره.

14. 35:30 صرف

د مینې موخه د گناهګار اصلاح کول دي.

15. 140:7-12

موږ هغه نه په مادي، بلکې په معنوي توګه د الهي ذهن، ژوند، حقیقت او مینې په توګه پیژنو. موږ به هغومره د هغه اطاعت او عبادت وکړو څومره چې د هغه الهي ماهیت درک کوو او په پوهې سره ورسره مینه لرو؛ نور به د جسماني ماهیت پر سر شخړه نه کوو، بلکې د خپل خدای په پراخو نعمتونو او فضل به خوښي کوو.

ورځنۍ دندې

د مریم بیکر ایډي لخوا

ورځنۍ لمونځ

دا به د دې کلیسا د هر غړي دنده وي چې هره ورځ دعا وکړي: "ستاسو سلطنت راځي!" پرېږدئ چې د الهي حقیقت، ژوند او مینې پاچاهي په ما کې رانښکاره شي، او له ما

څخه ټول گناهونه لرې کړئ. او ممکن ستاسو کلام د ټول بشریت مینه زیاته کړي ، او اداره یې کړي!

د کلیسا لارښود ، ۸ ماده ، ۴ برخه

د انګېزو او اعمالو لپاره قانون

نه دښمني او نه یوازې شخصي تړاو باید د مور کلیسا د غړو انګیزې یا عمل ته اړ باسي. په ساینس کې ، خدای محبت یوازې انسان اداره کوي. او یو عیسوی ساینس پوه د مینې خوږې اسانتیاوې منعکس کوي ، د گناه په غندلو کې ، ریښتیني ورورولي ، خیرات او بڅښنه. د دې کلیسا غړي باید هره ورځ گوري او دعا وکړي چې له هر ډول شر څخه خلاص شي ، د وړاندوینې کولو ، قضاوت کولو ، غندلو ، مشورې ورکولو ، تاثیر یا له غلط تاثیر څخه خلاص شي.

د کلیسا لارښود ، ۸ ماده ، ۱

برخه

دندې ته خبرتیا

دا به د دې کلیسا هر غړی وظیفه ولري چې هره ورځ د تیري کونکي ذهني وړاندیزونو پر وړاندې ځان دفاع وکړي ، او نه یې هیږول کیږي او نه هم د خدای ، خپل مشر او انسان ته د هغه دندې غفلت کول. د هغه د کارونو په واسطه به هغه محاکمه شي ، او عادلانه یا وغندل شي.

د کلیسا لارښود ، ۸ ماده ، ۶

برخه